

aspoň v podstatě býti určena, má-li býti smlouva o tom platná. Společníku, který se má spokojiti s výplatou v akciích, není lhostejno, jaký bude akciový kapitál v příští společnosti a jaké budou akcie, rovněž má pro něho značný význam možnost účasti na správě, možnost a způsob hlasování ve valné hromadě, pravomoc správní rady, způsob výpočtu a rozdělení čistého zisku. To vše určuje spolu hodnotu akcií, které má za svůj podíl obdržeti, zejména pak jest významná výše akciového kapitálu již vzhledem k tomu, že se dohoda o přeměně stala před měňovou rozlukou a bilanční hodnoty podle tehdejšího výpočtu byly vyjádřeny v hodnotnější měně, než v níž se objevují v bilanci v nynější pokleslé měně. Proto jest potřebí k platnosti dohody o přeměně veřejné společnosti v akciovou podle poslední bilance, a tedy k dohodě o založení nové akciové společnosti a o přínosu do ní, by byly stanoveny aspoň podstatné kusy příští smlouvy o akciové společnosti, jejich stanov a podmínky pro převod majetku a závazků. Ježto se tak ve smlouvě nestalo, nelze ji pro neurčitost pokládati podle § 869 obč. zák. za platnou. Není-li ona dohoda o přeměně společnosti a o výplatě podílů v akciích platná, nelze o její splnění neb o určení její platnosti a závaznosti žalovati, pokud se týče nelze žalobě takové vyhověti, a jest pak zbytečno zabývati se otázkou, zda stačí k stanovení přeměny hlas jediného společníka nebo hlas většiny a jaké, či zda třeba hlasů všech, ani tím, zda nastal případ, kdy se tak mohlo státi, zda se vystoupení Josefa Č-a stalo na oko a po právu ho tedy není, zda jest bilance neplatná pro nedostatek schválení žalovaného a zda zakladatelem akciové společnosti jest a má býti veřejná společnost či někdo jiný. Proto také nemá významu, zda byly provedeny důkazy, jejichž neprovedení dovolatel vytýká, a nemají význam ani rozpory se spisy, jež dovolatel uplatňuje, protože nejde o okolnosti rozhodné. Žalobě nebylo lze vyhověti, ježto se nárok na určení práva, o které se žaluje, neopírá o smlouvu v tomto směru platnou.

Čís. 10234.

Státní zaměstnanci.

Zaměstnanec, jenž byl propuštěn ze služby podle ustanovení § 16 (2) zákona ze dne 22. prosince 1924, čís. 286 sb. z. a n., nemá nároku na pensijní požitky podle zákona ze dne 5. února 1920, čís. 89 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 16. října 1930, Rv II 801/29.)

Žalobce byl dnem 30. června 1925 propuštěn ze služeb státu podle restriktivního zákona. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na československém státu náhrady pensijních požitků za dobu od července 1925 do června 1928, z důvodu, že ho stát nedal pojistiti. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Dovolání, opřenému jen o dovolací důvod čís. 4 § 503 c. ř. s., nelze vyhověti. Z výměru ředitelství pošt a telegrafů v Brně ze dne 30. června 1925 žalobcem ve sporu předloženého, jímž obě strany nabídly důkaz o způsobu zrušení žalobcova služebního poměru a jímž byl prvním soudem důkaz připuštěn a také proveden, jest zřejmo, že žalobce byl výnosem ministerstva pošt a telegrafů ze dne 9. června 1925 propuštěn ze služby podle ustanovení § 16 druhý odstavec zákona o úsporných opatřeních ve veřejné správě ze dne 22. prosince 1924, čís. 286 sb. z. a n. a že mu bylo přiznáno ministerstvem pošt a telegrafů ve shodě s ministerstvem financí zcela výjimečně odbytné podle druhého odstavce § 16 restr. zák. jednou pro vždy ve výši tříměsíčních stálých aktivních požitků. Byl-li však žalobce propuštěn ze služby podle ustanovení § 16 druhý odstavec zákona čís. 286/1924 sb. z. a n., vztahuje se na něho i ustanovení prvního odstavce § 30 zák. čís. 286/1924 sb. z. a n., že po dobu účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti veškeré služební i pensijní předpisy a smlouvy tomuto zákonu odporující. Nemůže tedy žalobce své nároky na pensijní požitky opírat o pensijní zákon ze dne 5. února 1920, čís. 89 sb. z. a n., ani ustanovení, z nichž své nároky odvozuje, pozbyla platnosti § 30 zák. čís. 286/1924 sb. z. a n., ježto jsou v rozporu s velícími předpisy §§ 13 a 16 tohoto zákona (srov. sb. n. s. čís. 9627). Nemohl-li však žalobce, který, jak nesporno, byl propuštěn dnem 30. června 1925 ze služeb žalovaného státu, uplatnit nárok na pensijní požitky již v důsledku předpisu § 30 restr. zák., nemohla mu ovšem ani opomenutím přihlášky k pensijnímu pojištění žalovaným státem, i kdyby tato povinnost státu byla nepochybnou, vzniknouti škoda na pensijních požitcích v době od července 1925 do června 1928, jejíž náhrady se domáhá žalobou.

Čís. 10235.

Železniční dopravní smlouva není sjednána teprve, když podací stanice přitiskne na nákladní list své razítko s denním datem, stačí, že bylo výpravně odevzdáno zboží a byl odevzdán nákladní list. Není předepsáno, že se má razítko přitisknouti teprve po zvážení zboží nebo vagonu a po vypočtení dopravného podle sazebníku.

Předpokladem vzniku nákladní smlouvy jest, že zboží a nákladní list převezme zřízenec výpravní dráhy, jenž jest ustanoven k tomu, by převzal k přepravě i zboží i nákladní list o něm.

Převzetím nákladního listu, prohlídkou vagonu, zda jest normálně naložen zbožím, a příkazem k jeho zvážení bylo zboží dráhou převzato k přepravě. Lhostejno, že zboží nemohlo býti pro přetížení nádražní váhy ihned zváženo.

Odevzdav zboží dráze k přepravě, splnil prodávatel kupní smlouvu.

(Rozh. ze dne 17. října 1930, Rv I 1542/29.)